

[Addi Andersen]

er vedtaget i bred enighed i folketinget for et års tid siden.

Dohrmann (FP):

Selv om vi hellere havde set, at ministeren var kommet med et egentligt forslag til lov om ændring af den udlændingelov, der blev vedtaget sidste år, skal ministeren ikke have utak, fordi han er kommet med sin redegørelse og herved har sat tingene under debat.

Det er jo alarmerende tal, vi ser vedrørende flygtninge. Gennemsnittet for 1983 var pr. måned 28 spontane flygtninge. I 1984 starter vi med 53 i januar, så tager tallet et spring i juli måned til 378, i august er det 404 for så i september at være helt oppe på 540 personer.

Nu har vi hørt flere ordførere stå heroppe og sige, at vi skal være gode og rare og venlige mod flygtningene, og dertil vil jeg da godt sige, at vi vel allesammen har sympati med de mennesker, som af en eller anden grund føler sig tvunget til at forlade deres hjemlande, men det er naivt og dumt, hvis nogen tror, at lille Danmark kan forsørge alverdens flygtninge.

Vi kan tage Iran. Hvor mange mennesker bor der dér? Der bor ca. 40 millioner, så vidt jeg er orienteret. Vi kan tage Irak. Og vi kan tage alle de østeuropæiske lande. Hvor mange af de styrer mener vi egentlig det er ret og rimeligt at leve under? Men det må være helt naturligt at spørge både hr. Bernhard Baunsgaard og den socialdemokratiske ordfører: hvor mange millioner mennesker mener man lille Danmark kan tage ind? Findes der ingen grænser? Man står heroppe og fremstiller sig selv som de store frelsere og giver faktisk udtryk for, at Danmark skal lukke enhver ind, der kommer og banker på grænsen. Det kan vi absolut ikke, og det er som sagt efter min opfattelse meget naivt at tro det.

Vi har også fået denne lov om familiesammenføring, og dermed er det hele jo ude af kontrol.

Jeg synes egentlig, at en debat som denne langt mere skulle være koncentreret om, hvad en politisk flygtning er. Er en person, som frit kan gå ud i lufthavnen og tage flyveren og forlade landet, at betragte som flygtning? Det mener jeg ikke, når man ellers ser, hvad der sker mange, mange steder rundt om i verden.

Jeg vil også kritisere ministeren for den lemfældige måde, de påståede flygtninge får deres forhold undersøgt på. Hvilken garanti har Danmark for, at det overhovedet er politiske flygtninge? Det gælder specielt iranerne, hvor ministeren har givet den instruks til fremmedpolitiet, at fordi der kommer så mange, skal forholdene ikke undersøges. Hvilken garanti har Danmark for, at det virkelige er politiske flygtninge? En eller anden, som måske har begået en handling, som også er kriminel her i landet, kan bare komme til Danmarks grænser og sige: jeg er politisk flygtning. Justitsministeren står så og siger velkommen, og så bliver vedkommende indkvarteret på et eller andet hotel og har det i øvrigt udmærket. Det synes jeg er for svagt. Jeg synes, det er for dårligt, når ministeren ikke engang er sikker på, at de virkelig er det, man med nogen ret kan kalde politiske flygtninge.

Jeg mener som sagt, at den lov, der blev vedtaget sidste år, hurtigst muligt bør ændres. Den var uigennemtænkt, og de partier, der stemte for den, må have en dårlig samvittighed i dag. Danmark har ikke råd til at huse alle disse flygtninge.

Der er som sagt millioner af mennesker rundt om i verden, som vi synes lever under forhold, som vi vanskeligt kan forestille os her i Danmark. Vi ved også, at der findes professionelle arrangører. For ikke så længe siden var der et klip fra svensk TV om en iraner, der havde fået den opfattelse i sit hjemland, at hvis han kom til Sverige, fik han bolig, arbejde og penge, fordi Sverige havde brug for immigranter. Man kan jo godt forestille sig, hvordan den slags rygter cirkulerer dernede, og derfor synes jeg også, at justitsministeren skulle gøre et eller andet for ligesom at gøre det kendt i udlandet, at man ikke skal regne med, at fordi man henvender sig her, bliver man automatisk lukket ind og betragtet som flygtning og dermed forsørget.

Men som sagt: vi mener, at meget af det, der er sagt her i dag, er naivt. Det lyder selvfølgelig pænt udadtil, at Danmark, som også besætter flygtningehøjkommissærposten, kan stå som den store redningsmand for alle dem, der ikke er tilfredse med at bo i deres eget land. Men hvis man vil se lidt realistisk på tingene, kan enhver sige sig selv, at det simpelt hen ikke kan lade sig gøre at huse